

لایحه مشارکت عمومی - خصوصی

فصل اول) کلیات و تعاریف

ماده (۱) هدف

ارتقاء بسترهای قانونی، سازوکار و رویه‌های اجرایی لازم و کارآمد برای بکارگیری مدیریت، منابع مالی و ظرفیت اجرایی بخش غیردولتی داخلی و خارجی جهت سرمایه‌گذاری برای تولید و تأمین کالاها و یا خدمات با اثربخشی و کارایی مطلوب با استفاده از روشهای مشارکت عمومی - خصوصی در راستای کوچک‌سازی و چابک‌سازی دولت و ایجاد ساختارهای مناسب برای ایفای وظایف حاکمیتی دولت (سیاست‌گذاری، هدایت و نظارت) بجای تمرکز بر تولید کالاها و یا خدمات

ماده (۲) تعاریف

در این قانون اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط بکار برده می‌شود و سایر واژگان بکار رفته در قانون که در تعاریف وجود ندارد تابع تعاریف موجود در قوانین قبلی موضوعه است.

۱- قانون: قانون مشارکت عمومی - خصوصی

۲- سازمان: سازمان برنامه و بودجه کشور

۳- طرف عمومی: قوای سه گانه جمهوری اسلامی ایران اعم از وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها، مؤسسات، شرکت‌ها و بانک‌های دولتی و وابسته به دولت، نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی و واحدهای وابسته به آن نظیر شهرداری‌ها و دهیاری‌ها، مؤسسات انتفاعی و مؤسسات اعتباری دولتی و وابسته به دولت، مؤسسات، شرکت‌ها و واحدهای عهده‌دار ارائه خدمات عمومی، دستگاه‌ها و واحدهایی که شمول قانون مستلزم ذکر یا تصریح نام است؛ و نهادهای زیر نظر مقام معظم رهبری از جمله تولید آستان‌های مقدس و نیروهای مسلح با اذن معظم له

۴- دستگاه‌های مرکزی: کلیه وزارتخانه‌ها و سازمان‌های مستقل تحت نظر مستقیم رئیس جمهور که وظیفه راهبری واحدهای تابعه را بر عهده دارند.

۵- طرف خصوصی: اشخاص حقیقی و حقوقی غیردولتی اعم از داخلی، خارجی و یا ترکیبی از داخلی و خارجی که بصورت انفرادی یا در قالب مجموعه‌ای واحد (شرکت پروژه یا کنسرسیوم) قرارداد مشارکت را با طرف عمومی امضا میکند.

۶- مشارکت عمومی - خصوصی: سازوکاری که در آن طرف عمومی به منظور تأمین کالاها و یا خدماتی که در شرح وظایف وی میباشد، از ظرفیتهای طرف خصوصی در دوره میان مدت یا بلندمدت استفاده می‌نماید. در این سازوکار طرف خصوصی مسئولیت سرمایه‌گذاری یا ارائه کالا یا خدمت و یا هر دو این وظایف را به عهده دارد و حسب مورد تمام یا بخشی از وظایف و مسئولیتهای تأمین این کالاها و خدمات را مانند پدیدآوری، طراحی، ساخت، تجهیز، نوسازی، بهره‌برداری و تعمیر و نگهداری نیز میتواند به عهده بگیرد. در مقابل طرف عمومی علاوه بر نظارت بر کمیت و کیفیت ارائه کالاها و خدمات، نسبت به ارائه حمایت‌های لازم از طرف خصوصی اقدام مینماید.

- ۷- قرارداد مشارکت: قراردادی است بین طرف عمومی و طرف خصوصی که در چارچوب این قانون منعقد شده و در آن «روش و موضوع مشارکت»، «مشخصات دقیق سطح کمی و کیفی محصول»، «نحوه مالکیت»، «مسئولیتها و تعهدات طرفین»، «زمانبندی»، «تضامین ایفای تعهدات طرفین» و «نحوه حل و فصل اختلافات طرفین» و سایر شرایط لازم تعیین میشود.
- ۸- پروژه: تمامی پروژههای جدید، نیمه تمام، تکمیل شده و آماده بهره‌برداری و در حال بهره‌برداری از قبیل طرحها یا پروژههای تملک داراییهای سرمایه‌ای و سایر پروژههای طرف عمومی و پروژههای پیشنهادی متقاضیان سرمایه گذاری در شرح وظایف قانونی طرف عمومی
- ۹- پروژه خودگردان: پروژه‌هایی که دارای توجیه مالی برای طرف خصوصی بوده و درآمدهای ناشی از فروش محصول پروژه یا سایر درآمدهای تکمیلی، هزینه‌ها و سود مورد نظر وی را پوشش میدهد.
- ۱۰- پروژه غیر خودگردان: پروژه‌هایی که در صورت عدم حمایت طرف عمومی اعم از خرید محصول، تضمین حداقل تقاضا و سایر مشوق‌ها دارای توجیه مالی برای طرف خصوصی نیست.
- ۱۱- شرکت پروژه: شرکت سهامی، شرکت تضامنی و یا کنسرسیومی است که با سرمایه اولیه حداقل یک چهارم مبلغ قرارداد توسط طرف خصوصی برای انجام پروژه تأسیس میشود.
- ۱۲- کنسرسیوم: به مشارکت دو یا چند شخص حقیقی و حقوقی اطلاق میگردد که به منظور تسهیل و گسترش فعالیت اقتصادی و تجاری برای یک دوره محدود قراردادی، با تصریح حیطه تعهدات، مسئولیتها، وظایف و اختیارات هر شخص در دفاتر اسناد رسمی به ثبت میرسد.
- ۱۳- طرح اولیه تجاری پروژه: گزارشی که حسب مورد به تناسب پیچیدگی و حجم سرمایه گذاری پروژه به تشخیص طرف عمومی، شامل تمام یا مواردی از مطالعات فنی، اجتماعی، اقتصادی، مالی، حقوقی و قراردادی، نحوه تأمین مالی، مدل مالی، قیمت اجاره پروژه یا محصول آن، مطالعات ریسک و سازوکار پیشنهادی برای مشارکت میباشد و توسط طرف عمومی جهت تصویب به کارگروه ارائه شده و برای تهیه اسناد فراخوان استفاده میشود.
- ۱۴- بهای تمام شده واحد محصول پروژه: عبارت است از کلیه هزینه‌های ثابت و متغیر و هزینه‌های مستقیم و غیرمستقیم فعالیتهای مورد نیاز برای تولید و ارائه محصول پروژه (اعم از تأمین مالی، مدیریت، مطالعات، طراحی، احداث، توسعه، تجهیز، بهره‌برداری، تعمیر و نگهداری و نوسازی، هزینه‌های قانونی، هزینه ریسکهای محتمل) با در نظر گرفتن چرخه عمر کامل پروژه، تقسیم بر مجموع کل محصول (کالا یا خدمت) ارائه شده توسط پروژه
- ۱۵- فهرست کوتاه: فهرست متقاضیانی که پس از ارزیابی صلاحیت توسط طرف عمومی، حائز حداقل شرایط مورد نظر مطابق اسناد فراخوان میباشد.
- ۱۶- شورای ملی: شورای ملی راهبری مشارکت عمومی - خصوصی
- ۱۷- کارگروه: کارگروه توسعه مشارکت عمومی - خصوصی
- ۱۸- سامانه: سامانه مشارکت عمومی - خصوصی

ماده (۳) اصول و مبانی

اصول و مبانی حاکم که برای تبیین و تفسیر این قانون مورد نظر است به شرح زیر است:

- ۱- حفظ منافع عمومی

قرارداد مشارکت میبایست به نحوی تنظیم و پایش شود که از تأمین کالاها و یا خدمات مورد نیاز جهت ارتقاء سطح رفاه جامعه اطمینان حاصل گردد.

۲- فرصت برابر و ایجاد رقابت

طرف عمومی باید شرایطی را فراهم نماید که اطلاعات پروژه‌ها به نحو مقتضی در دسترس باشد و هر متقاضی سرمایه گذاری بتواند در فرآیندی رقابتی شفاف و کارآمد در مراحل انتخاب طرف خصوصی حاضر شود.

۳- رفتار برابر

قواعد، الزامات و معیارها برای کل دوران مشارکت مبنای رفتار طرفین میباشد. قواعد، الزامات و معیارهای مذکور متناسب با شرایط پروژه به پیشنهاد دستگاه مرکزی و تأیید سازمان تعیین میشود. طرف عمومی و طرف خصوصی در چارچوبهای حقوقی و قراردادی در جایگاه برابر قرار دارند.

۴- سیاست گذاری شفاف

تنظیم مقررات بگونه‌ای انجام شود که بخش غیردولتی امکان پیش‌بینی با اطمینان بالا و سرمایه گذاری در محیط کسب و کار مناسب و با ثبات را داشته باشد.

۵- تناسب در تسهیم مسئولیت و ریسک

مفاد و شرایط در اسناد قراردادی به نحوی است که مسئولیت‌ها و ریسک‌های پروژه متناسب با اهداف آن به طرفی منتقل شود که قادر به مدیریت بهتر آن باشد و بطور روشن در متن قرارداد مشخص شده و طرفین قادر به انجام تعهدات مالی و غیرمالی خود میباشند.

۶- استفاده کارآمد از منابع مالی بخش عمومی و خصوصی

امکان استفاده کارآمد و بهینه توانان از منابع مالی و اعتبارات بودجه بخش عمومی و منابع مالی بخش خصوصی از طریق اهرم‌سازی منابع مالی فراهم آید. همچنین در خصوص مقرون به صرفه بودن تعهدات مالی بخش عمومی اطمینان حاصل گردد.

۷- ظرفیت سازی نهادی، فنی و مدیریتی

بهره‌گیری حداکثری از ظرفیت و توان فنی، اجرایی و مدیریتی بخش خصوصی و هم‌افزایی بین بخش عمومی و خصوصی در راستای ظرفیت سازی نهادی، افزایش دانش و مهارت، ایجاد خلاقیت و نوآوری، صرفه جویی در منابع، اشتغال زایی و بهبود کمیت و کیفیت کالاها و خدمات مدنظر است.

۸- تأمین مالی پروژه محور

این قانون امکان تأمین مالی پروژه محور و شرایط لازم را برای توثیق قرارداد مشارکت و تضامین آن و دارایی‌های فعلی و آتی پروژه برای دریافت تسهیلات مالی از نهادهای مالی فراهم می‌آورد.

فصل دوم) سیاست‌گذاری توسعه مشارکت عمومی - خصوصی

ماده (۴) اولویت انجام مشارکت عمومی - خصوصی در پروژه‌های جدید، نیمه تمام و در حال بهره‌برداری

طرف عمومی موظف است برای اتمام و بهره‌برداری پروژه‌های نیمه تمام، تکمیل شده و در حال بهره‌برداری خود مشارکت با طرف خصوصی را در اولویت قرار دهد. همچنین برای پروژه‌های جدیدی که مقرر است تمام یا بخشی از منابع آن از محل بودجه عمومی تأمین اعتبار شوند به تشخیص سازمان، انجام پروژه را با استفاده از ظرفیت این قانون و با اولویت ساختار مشارکت عمومی - خصوصی تنظیم نماید و فراخوان عمومی آن را انجام دهد؛ در صورت عدم وجود متقاضی پس از دو فراخوان، طرف عمومی پیشنهاد پروژه جدید را به همراه مطالعات توجیهی در چارچوب ماده (۲۳) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) برای اخذ مجوز و تأمین اعتبار به سازمان ارسال می‌نماید. دستورالعمل این ماده سه ماه بعد از تصویب قانون توسط سازمان تهیه و ابلاغ می‌گردد.

فصل سوم) ساختار و فرآیند اجرایی

ماده ۵) شورای ملی راهبری مشارکت عمومی - خصوصی

به منظور سیاست‌گذاری، تعیین ضوابط، مقررات‌زایی، نظارت عالیه بر حسن اجرای مقررات و توسعه مشارکت فعال نهادهای تخصصی در فرآیند مشارکت، شورای ملی با عضویت رئیس سازمان (رئیس شورا)، وزیر امور اقتصادی و دارایی، رئیس سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران، رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، رئیس اتاق تعاون ایران، رئیس شورای هماهنگی تشکلات مهندسی، حرفه‌ای و صنفی کشور، دو نفر از وزراء به انتخاب هیأت وزیران، دو نفر صاحب‌نظر دانشگاهی یا سایر اشخاص متخصص با معرفی رئیس سازمان، یک نفر صاحب‌نظر از اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران با معرفی رئیس اتاق و یک نفر صاحب‌نظر از اتاق تعاون ایران با معرفی رئیس اتاق تشکیل می‌گردد.

دبیرخانه این شورا در سازمان مستقر می‌باشد و دبیر آن از بین معاونین سازمان توسط رئیس شورا تعیین شده و بعنوان یکی از اعضا در جلسات شرکت مینماید.

دستورالعمل اجرایی این ماده ظرف مدت شش ماه پس از تصویب قانون توسط سازمان تهیه و به تصویب شورای ملی میرسد.

ماده ۶) وظایف سازمان برنامه و بودجه کشور

۱- سازمان مسئولیت مدیریت و هماهنگی برای پیشبرد مشارکت عمومی - خصوصی در سطح کشور را به عهده دارد و اهم وظایف آن در اجرای این قانون عبارتند از:

- ظرفیت‌سازی نهادی در بخش عمومی و خصوصی و ایجاد سازوکار لازم جهت آموزش و توسعه آن
- بسترسازی و تسهیل فرآیندهای اخذ مجوزها و تضامین
- هماهنگی بین دستگاه‌های اجرایی و پیگیری از آنها
- تهیه دستورالعملها و راهنماهای لازم برای توسعه مشارکت، تبیین قانون و پاسخگویی به استعلامات و ابهامات
- حصول اطمینان از انضباط مالی دولت و رعایت تناسب تعهدات هر دستگاه اجرایی با بودجه آن
- ایجاد و راهبری سامانه
- تشکیل و اداره دبیرخانه شورای ملی

۲- به منظور اطلاع‌رسانی، ارتقای شفافیت، دسترسی آسان ذی‌نفعان به اطلاعات، انجام تمام و یا قسمتی از فرآیند انتخاب طرف خصوصی و همچنین مدیریت فرآیند اجرایی، «سامانه مشارکت عمومی - خصوصی» توسط سازمان ظرف مدت شش ماه از تصویب قانون ایجاد می‌گردد. سازمان می‌تواند با ارتقای پایگاه‌های موجود نظیر پایگاه ملی اطلاع‌رسانی مناقصات، پایگاه جامع معاملات بخش عمومی، پایگاه اطلاعات قراردادهای کشور و یا ایجاد سامانه جدید نسبت به انجام وظایف مقرر در این قانون اقدام نماید. دستورالعمل اجرایی سامانه مذکور پس از راه‌اندازی توسط سازمان تهیه و ابلاغ می‌گردد.

۳- سازمان موظف است پس از تصویب قانون ضمن پاسخ به سئوالات طرف عمومی و تبیین قانون، آیین‌نامه‌های اجرایی و دستورالعمل‌های مربوط، مشکلات اجرایی سرمایه‌گذاری بخش غیردولتی و این قانون را حداکثر پس از سه سال از اجرای آن مورد بررسی و تحلیل قرار داده و آن بخش که نیازمند اصلاح قانون است را از طریق هیأت وزیران به مجلس شورای اسلامی ارسال نماید.

ماده (۷) وظایف طرف عمومی

۱- اولویت بندی و انتخاب پروژه، حصول اطمینان از توجیه فنی، اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی پروژه و تصویب آن در مراجع ذیربط، اخذ مجوزهای لازم حسب مورد، تعیین استاندارد و کم و کیف محصول مورد نیاز، تهیه و یا نظارت بر تهیه طرح اولیه تجاری پروژه، انجام کلیه مراحل فراخوان و انعقاد قرارداد و پایش اجرای پروژه بر عهده طرف عمومی است.

۲- در هر یک از دستگاه‌های مرکزی و دستگاه‌های اجرایی ملی و استانی تابعه، واحد مشخصی عهده‌دار راهبری و نظارت بر پروژه‌های مشارکت می‌شود.

۳- طرف عمومی مجاز است بخشی از سرجمع اعتبارات تملک داراییهای سرمایه‌ای خود را برای انجام مقدمات فرآیند اجرایی مشارکت و انجام مطالعات و تهیه گزارش‌های مربوطه اختصاص دهد.

ماده (۸) کارگروه توسعه مشارکت عمومی - خصوصی

الف) کارگروه بعنوان رکن اصلی انتخاب طرف خصوصی شامل پنج نفر به قرار زیر است:

- ۱- بالاترین مقام اجرایی طرف عمومی یا یکی از معاونین وی بعنوان رئیس
- ۲- دبیر کارگروه به انتخاب بالاترین مقام اجرایی طرف عمومی
- ۳- مسئول واحد توسعه مشارکت عمومی - خصوصی طرف عمومی یا یکی از مدیران مرتبط با معرفی بالاترین مقام اجرایی طرف عمومی
- ۴- مسئول واحد حقوقی طرف عمومی
- ۵- ذیحساب مربوطه طرف عمومی و در صورت نداشتن ذیحساب، بالاترین مقام مالی طرف عمومی

تبصره (۱) جلسات کارگروه با حضور حداقل چهار عضو رسمیت دارد و تمامی اعضای حاضر در جلسه مکلف به امضای صورتجلسات می‌باشند و تصمیمات جلسات کارگروه با رأی اکثریت اعضا معتبر خواهد بود.

تبصره (۲) در بانکها، بیمه‌ها، شرکتهای دولتی و نهادهای و مؤسسات عمومی غیردولتی تعداد و اعضای کارگروه توسط بالاترین مقام طرف عمومی مشخص می‌شود.

تبصره ۳) به تشخیص و تصویب کارگروه و با ابلاغ بالاترین مقام اجرایی طرف عمومی در ادارات استانی و منطقه‌ای که دستگاه اجرایی بطور مستقل وجود نداشته و تابع طرف عمومی در مرکز می‌باشند، فرآیند انتخاب طرف خصوصی در چارچوبی که کارگروه مشخص می‌نماید، قابل تفویض به ادارات استانی و منطقه‌ای می‌باشد. تعداد اعضای کارگروه ادارات استانی و منطقه‌ای حداقل سه نفر و اعضای آن به تشخیص کارگروه تعیین میشوند.

ب) اهم وظایف کارگروه عبارتند از:

- ۱- انتخاب هیأت منتخب کارگروه
- ۲- تصویب طرح اولیه تجاری پروژه
- ۳- تشکیل جلسه پیش از فراخوان جهت تصویب اسناد ارزیابی و انتخاب طرف خصوصی
- ۴- تأیید گزارش ارزیابی صلاحیت متقاضیان سرمایه گذاری و تأیید گزارش ارزیابی فنی و مالی طرح تجاری متقاضیان سرمایه گذاری
- ۵- تعیین طرف خصوصی منتخب اول و دوم
- ۶- تصمیم گیری در خصوص لغو یا تجدید تمام یا قسمتی از فرآیند انتخاب طرف خصوصی
- ۷- پیشبینی در اسناد فراخوان مبنی بر میزان و نحوه تأمین هزینه‌های تهیه اسناد، انتشار فراخوان و تهیه طرح تجاری اولیه در صورت لزوم
- ۸- بررسی و پاسخ به سؤال، درخواستو یا اعتراض اشخاص در خصوص هر یک از مراحل فرآیند انتخاب طرف خصوصی در هر پروژه

ماده ۹) هیأت منتخب کارگروه توسعه مشارکت

هیأت منتخب کارگروه متشکل از حداقل سه کارشناس که ترکیبی از اشخاص فنی، مالی و حقوقی بوده و توسط کارگروه انتخاب میگردند.

این هیأت بعنوان بازوی اجرایی کارگروه بوده و وظیفه ارزیابی صلاحیت متقاضیان سرمایه گذاری و ارزیابی شکلی، فنی و مالی طرحهای تجاری متقاضیان سرمایه گذاری را بعهده داشته و نسبت به تهیه گزارش مربوط جهت بررسی و تأیید کارگروه اقدام مینماید.

دستورالعمل ارزیابی صلاحیت و ارزیابی شکلی، فنی و مالی تا سه ماه پس از تصویب قانون توسط سازمان تهیه و ابلاغ می گردد.

ماده ۱۰) تسهیل گر مشارکت

شخص حقیقی یا حقوقی که دارای توان ارائه ایده‌های خلاقانه و ارزیابی طرحهای سرمایه گذاری بوده و طی موافقتنامه‌ای با طرف عمومی در فرآیندهای تعریف و پیدایش پروژه مشارکت عمومی - خصوصی و تهیه طرح تجاری اولیه پروژه و دیگر مراحل فرآیند اجرایی تا حصول نتیجه و انتخاب طرف خصوصی شرکت می‌نماید. حق الزحمه تسهیل گر ضمن پیش‌بینی در اسناد فراخوان، توسط طرف خصوصی پرداخت می‌گردد. دستورالعمل این ماده ظرف مدت شش ماه توسط سازمان تهیه شده و به تأیید شورای ملی میرسد.

ماده (۱۱) هیأت رسیدگی به اختلاف

رسیدگی به شکایات متقاضیان سرمایه گذاری و طرف عمومی در مراحل انتخاب طرف خصوصی و حل اختلاف در قراردادهای مشارکت (موضوع بند ۳ ماده ۲۶)، از طریق «هیأت رسیدگی به اختلاف» با عضویت دو کارشناس خبره به پیشنهاد شورای ملی و با تأیید رئیس جمهور و یک نفر قاضی مجرب با معرفی رئیس قوه قضاییه انجام می‌گردد. اعضای هیأت در امور داوری از قانون راجع به منع مداخله وزراء و نمایندگان مجلسین و کارمندان در معاملات دولتی و کشوری مستثنی می‌باشند. دبیرخانه این هیأت در سازمان بوده و دستورالعمل اجرایی آن ظرف مدت شش ماه پس از تصویب قانون توسط سازمان تهیه و به تأیید شورای ملی می‌رسد.

فصل چهارم) روشها و قراردادهای مشارکت

ماده (۱۲) انواع روشهای مشارکت

- ۱- روشهای مشارکت بر اساس تسهیم ریسک بین طرفین، مسئولیتها و وظایف و نحوه بازگشت سرمایه طرف خصوصی تعیین میشوند و شامل روشهای شناخته شده از جمله ساخت، بهره‌برداری و انتقال (BOT)؛ ساخت، بهره‌برداری، پرداخت اجاره به طرف عمومی و انتقال (BOLT)؛ تجهیز و بازسازی، بهره‌برداری، پرداخت اجاره به طرف عمومی و انتقال (ROLT)؛ ساخت، پرداخت اجاره به طرف خصوصی، انتقال (BLT)؛ ساخت، مالکیت و بهره‌برداری (BOO)؛ بهره‌برداری و پرداخت اجاره به طرف عمومی (OL)؛ تجهیز و بازسازی، مالکیت و بهره‌برداری (ROO)؛ مدیریت بهره‌برداری و نگهداری (O&M)؛ تجهیز و بازسازی، بهره‌برداری و انتقال (ROT)؛ انتقال، بهره‌برداری و انتقال (TOT)؛ سرمایه گذاری مشترک براساس قاعده آورده‌ها و تقسیم محصول به نسبت سهم‌الشرکه (Joint Venture)؛ بیع متقابل (Buy Back)؛ و یا سایر روشها متناسب با نوع پروژه میباشد.
- ۲- سالهای اجاره و بهره‌برداری پروژه بر اساس مدل مالی و شرایط رقابتی و با در نظر گرفتن صرفه و صلاح طرف عمومی در قرارداد مشخص میشود و میتواند بیش از یک سال در نظر گرفته شود.
- ۳- طرف عمومی حق سهامداری در شرکت پروژه را ندارد.
- ۴- عدم تشکیل شرکت پروژه با تأیید کارگروه بلامانع است.

تبصره ۱) مشارکت طرف عمومی در تشکیل و افزایش سرمایه صندوقهای سرمایه گذاری موضوع بند «ه» ماده (۱) قانون توسعه ابزارها و نهادهای مالی جدید به منظور تسهیل اجرای سیاستهای کلی اصل (۴۴) قانون اساسی از طریق انتقال دارایی‌های پروژه نیمه تمام، مجاز است. انتقال دارایی‌های صندوق‌های یاد شده به طرف عمومی در پایان دوره قرارداد، از پرداخت هرگونه مالیات نقل و انتقال معاف میباشد.

تبصره ۲) در روش سرمایه گذاری مشترک، طرف عمومی میتواند مجوزها، زمین و سایر آورده‌ها را بعنوان آورده منظور نماید و سهامدار شرکت پروژه باشد.

تبصره ۳) در صورتی که در طرف خصوصی، نهادهای عمومی غیردولتی حضور داشته باشند، نباید مجموع سهام آنها از ۴۰ درصد تجاوز نماید و ضمن داشتن شخصیت حقوقی مستقل و عدم وابستگی به یکدیگر، دارای نفع مشترک، مدیرعامل و هیأت مدیره مشترک و همچنین سهامدار یا سهامداران مشترک به میزان ۱۰ درصد

یا بیشتر نباشند. شهرداری‌ها و دهیاری‌های سراسر کشور و واحدهای تابعه آنها از این محدودیت مستثنی هستند و میتوانند تا ۱۰۰ درصد سهام را به خود اختصاص دهند.

تبصره ۴) طرف عمومی میتواند در صورت اعلام فراخوان عمومی و عدم وجود متقاضی بخش خصوصی یا تعاونی، از نهادهای عمومی غیردولتی بعنوان طرف خصوصی بدون محدودیت تبصره (۳) این ماده در قرارداد مشارکت استفاده نماید.

ماده ۱۳) چارچوب قرارداد مشارکت

در قرارداد مشارکت حداقل باید موارد زیر به روشنی مشخص شده باشد:

- تعیین دوره اعتبار قرارداد مشارکت و چگونگی تمدید آن
- تعهدات، مسئولیتها و وظایف طرفین
- میزان، انواع و شرایط تضامین مورد نیاز طرفین
- تعیین نحوه جبران خسارت ناشی از قصور هر یک از طرفین در انجام دادن تعهدات قراردادی
- تعیین شرایط فسخ قرارداد
- واگذاری حق انتفاع پروژه به غیر، و جایگزینی طرفین قرارداد مشارکت
- تعیین شرایط تجدید نظر (بهبود و یا به روز رسانی) در شرایط و مدل مالی قرارداد، چگونگی تجدید نظر و تعیین مراجع تصویب آن
- تعیین نحوه حل اختلاف در چارچوب مفاد فصل دهم این قانون
- تعیین نحوه پایش قرارداد برای حصول اطمینان از رعایت ضوابط و استانداردهای مربوط و تأمین سطح مورد توافق از کمیت و کیفیت محصول (کالا و خدمت) در طول دوره مشارکت
- نحوه انتقال مالکیت دائمی یا مدتدار
- انواع و نحوه تسهیم ریسک‌های پروژه بین طرفین
- نحوه پیشبینی هزینه و درآمدها و شاخصهای مالی (مدل مالی)
- استفاده از اشخاص صاحب صلاحیت به تشخیص طرف عمومی برای اجرای مفاد قرارداد

فصل پنجم) انتخاب طرف خصوصی

ماده ۱۴) فرآیند انتخاب طرف خصوصی

فرآیند اجرایی انتخاب طرف خصوصی و تشریح وظایف کارگروه و هیأت منتخب کارگروه و همچنین سطوح سرمایه گذاری در قراردادهای مشارکت، متناسب با شرایط قراردادهای سرمایه گذاری و با امکان حضور حداکثری متقاضیان سرمایه گذاری، بر اساس آییننامه‌های است که ظرف شش ماه توسط سازمان تهیه شده و پس از تأیید شورای ملی به تصویب هیأت وزیران میرسد.

فصل ششم) تأمین مالی دوره احداث و بهره‌برداری پروژه

ماده ۱۵) تأمین مالی دوره احداث

در دوره احداث پروژه، تأمین مالی پروژه بعهده طرف خصوصی است و طرف عمومی تمهیدات لازم را جهت تسهیل و تسریع در فرآیندهای اجرایی تأمین مالی اعم از اخذ مجوزهای مورد نیاز و کمک به طرف خصوصی جهت اخذ تسهیلات و توثیق قرارداد مشارکت و تضامین آن برای دریافت تسهیلات و حسب مورد تأمین زمین، پیش پرداخت خرید محصول پروژه بعمل میآورد. اعطای کمکهای بلاعوض از محل منابع داخلی طرف عمومی بلامانع است.

ماده ۱۶) صندوق توسعه و ضمانت سرمایه گذاری

به منظور تجهیز منابع پایدار و ایجاد پشتوانه مالی و ضمانت‌هایی که طرف عمومی مطابق فصل هفتم قانون در اختیار طرف خصوصی قرار میدهد، صندوق توسعه و ضمانت سرمایه گذاری با سرمایه اولیه از محل ۱۰ درصد منابع ورودی سالیانه صندوق توسعه ملی بصورت ارزی و ریالی، معادل ۲۰ درصد از سرجمع اعتبارات طرحهای تملک دارایی‌های سرمایه‌ای در پیوست شماره یک قانون بودجه سنواتی در هر سال بصورت اوراق بهادار و سایر منابع مالی قابل استفاده به تشخیص دولت ایجاد میشود. وظایف و مصارف این صندوق ارائه خدمات مالی و بیمه‌ای در قراردادهای مشارکت که اهم آن عبارتند از:

- اعطای تسهیلات
- تقبل پرداخت قسمتی از سود تسهیلات
- پرداخت سود و کارمزدهای متعلقه اوراق بدهی منتشر شده
- ارائه تضامین برای پوشش ریسکهای مربوط به نرخ ارز و تغییر مقررات
- جبران خسارات ناشی از قصور طرف عمومی در شرایط فسخ قرارداد
- ارائه پوششهای بیمه‌ای سرمایه گذاری
- ارائه ضمانت‌نامه‌های معتبر به نفع طرف خصوصی که حسب قرارداد مشارکت بر عهده طرف عمومی است
- ارائه وجه الضمان (بشتیان وثیقه) تعهدات شرکت پروژه تا ده درصد تسهیلات دریافتی طرف خصوصی
- بهره‌گیری از خطوط اعتباری، فاینانس و سایر تسهیلات ارزی مؤسسات مالی توسعه‌ای و بانکهای بینالمللی

خدمات این صندوق صرفاً برای پروژه‌هایی که در اولویت دستگاه مرکزی قرار دارند و به تأیید سازمان رسیده باشند، قابل استفاده است. صندوق در تهران مستقر است و در تهران و سایر نقاط کشور شعبهای نخواهد داشت. اموال و داراییهای این صندوق متعلق به دولت جمهوری اسلامی ایران و اداره آن بر اساس مصوبات مجمع عمومی صندوق است. اساسنامه این صندوق بعنوان نهاد عمومی غیردولتی، ظرف مدت شش ماه توسط سازمان و وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه شده و پس از تأیید شورای ملی به تصویب هیأت وزیران میرسد. صد درصد درآمد صندوق از مالیات معاف است.

ماده ۱۷) استفاده از ظرفیت بازار پول و صندوق توسعه ملی

- ۱- بانک مرکزی مکلف است شرایط و ضوابطی را متناسب با اصول قانون برای ارائه خدمات مالی به انواع قراردادهای مشارکت، را ظرف شش ماه از زمان ابلاغ قانون، به تصویب شورای پول و اعتبار

رسانده و به بانکها و مؤسسات اعتباری غیربانکی ابلاغ نماید. خدمات مالی از قبیل اعطای تسهیلات از بانکها و مؤسسات اعتباری غیربانکی داخلی، اعطای تسهیلات بانکها و فاینانس‌های خارجی، توثیق قرارداد مشارکت و تضامین آن جهت اخذ تسهیلات، گشایش اعتبارت اسنادی ارزی و ریالی به نفع شرکت پروژه

۲- برای تسهیل و تسریع در انعقاد قراردادهای مشارکت، بانکها مکلفند قراردادهای مشارکت از قبیل خرید تضمینی کالاها و خدمات تولید شده بخش غیردولتی منعقد شده با طرف عمومی را به عنوان تضمینهای قابل قبول برای اعطای تسهیلات بانکی به طرف خصوصی بپذیرند.

۳- در قراردادهای مشارکتی که برای تأمین مالی آن از منابع صندوق توسعه ملی استفاده میشود، صندوق توسعه ملی مکلف است تسهیلات ارزی و ریالی بلندمدت تا ۲۰ سال اعطا نماید و قرارداد مشارکت و تضامین آن را بعنوان وثیقه مورد پذیرش قرار دهد.

ماده ۱۸) استفاده از ظرفیت بازار سرمایه

وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است شرایط و ضوابطی را متناسب با اصول قانون برای استفاده از ظرفیتهای بازار سرمایه برای تأمین مالی قراردادهای مشارکت اعم از انتشار اوراق بدهی بلندمدت، اوراق بهادارسازی درآمدهای آتی، ایجاد شرکتهای تأمین سرمایه تخصصی، تأسیس صندوق پروژه و ورود سهام شرکت پروژه در بازار سرمایه و استفاده از حقوق شرکت پروژه و منافع پروژه برای انتشار اوراق بهادار را ظرف شش ماه از زمان ابلاغ قانون، به تصویب شورای عالی بورس و اوراق بهادار برساند.

ماده ۱۹) نحوه تأمین مالی پروژه در دوره بهره‌برداری

منشأ اصلی کسب درآمد در قراردادهای مشارکت عبارت است از عوارض، تعرفه، فروش محصول و یا سایر وجوهی که استفاده‌کنندگان از محصول پروژه می‌پردازند و یا درآمدهای تکمیلی از تأسیسات جانبی اقتصادی پروژه. طرف عمومی میتواند در پروژه‌های غیرخودگردان در راستای توجیه‌پذیری مالی پروژه حسب مورد نسبت به خرید تمام یا بخشی از محصول پروژه، پرداخت مابه‌التفاوت بهای تمام شده محصول بر اساس مدل مالی منضم به قرارداد مشارکت با بهای پرداختی استفاده‌کنندگان (تعرفه مصوب)، پرداخت سرانه‌ای محصول پروژه تا سقف بهای تمام شده محصول برای طرف عمومی، پرداخت بر مبنای در دسترس بودن پروژه بر اساس کیفیت و کمیت مشخص شده و پرداخت بهای ظرفیت پروژه به طرف خصوصی پیشبینی نماید. پرداخت‌های مرتبط با موارد پیش‌گفته، مستلزم پیشبینی اعتبارات لازم در بودجه‌های سنواتی است. به منظور تعیین مابه‌التفاوت و میزان و نرخ واحد خرید محصول پروژه، طرف عمومی بهای تمام شده محصول مورد نظر در شرایطی که توسط طرف عمومی ارائه شود را محاسبه نموده و با بهای تمام شده بر اساس مدل مالی طرف خصوصی مقایسه مینماید.

تبصره ۱) پرداخت بهای ظرفیت پروژه منوط به شرایطی است که خارج از قصور طرف خصوصی به تشخیص کارگروه، امکان فروش محصول و یا تقاضا برای تمام یا بخشی از محصول مورد توافق در قرارداد مشارکت توسط طرف خصوصی وجود نداشته باشد. در این شرایط طرف عمومی مبلغی را بدون در نظر گرفتن میزان واقعی تولید محصول پروژه در هر دوره پرداخت، محاسبه و به طرف خصوصی پرداخت میکند، به نحوی که کفایت هزینه‌های ثابت شامل سرمایه‌گذاری اولیه، نگهداری و بهره‌برداری پروژه را بنماید.

تبصره ۲) در صورتی که در زمان اجرای قرارداد مشارکت، قیمت تکلیفی برای بهای محصول پروژه توسط هر نهاد و یا شورا تعیین گردد، طرف عمومی موظف است مابه التفاوت قیمت محصول محاسبه شده بر مبنای مدل مالی منضم به قرارداد و قیمت تکلیفی را پرداخت نماید.

ماده ۲۰) منابع مالی برای پرداخت تعهدات طرف عمومی

منابع مالی پایدار و مطمئن از طریق ایجاد ردیف اختصاصی در قوانین بودجه سنواتی برای پرداخت تعهدات مالی طرف عمومی با پیشنهاد وی و تأیید سازمان در نظر گرفته میشود. منابع ردیفهای مذکور از محل منابع بودجه عمومی، ظرفیتهای قانونی قابل وصول طرف عمومی، جابجایی ردیفهای بودجه طرف عمومی، بخشی از درآمدهای اختصاصی طرف عمومی و سایر ظرفیتهای قانونی تأمین میگردد.

فصل هفتم) ریسکها و تضامین

ماده ۲۱) چارچوب تضامین

به منظور اطمینان از ایفای تعهدات طرفین، دو طرف تضامین معتبری را در اختیار یکدیگر قرار میدهند. میزان، انواع و شرایط این تضامین و همچنین تعهدات، گواهیها و یا تضامینی که حسب مورد توسط بانکها، وزارت امور اقتصادی و دارایی، شورای اقتصاد، صندوق توسعه و ضمانت سرمایه گذاری، سازمان، دستگاه مرکزی، طرف عمومی یا سایر مراجع ذیصلاح صادر میگردد، در چارچوب آییننامه‌ایست که ظرف مدت شش ماه به پیشنهاد سازمان و تأیید شورای ملی به تصویب هیأت وزیران میرسد.

ماده ۲۲) تقدم تعهدات مشارکت برای طرف عمومی

تعهدات مالی طرف عمومی مطابق مفاد قرارداد مشارکت، مقدم بر سایر تعهدات مالی وی بوده و از محل اعتبارات و ردیفهای مصوب مربوط در قوانین بودجه سالانه تأمین و از طریق روشهای متداول از قبیل گشایش اعتبار اسنادی مطابق برنامه زمانی پرداخت میگردد. در صورتی که طرف عمومی تعهدات خود را در موعد مقرر ایفا نکند، صندوق توسعه و ضمانت سرمایه گذاری نسبت به پرداخت تعهدات در وجه طرف خصوصی اقدام نموده و سازمان مکلف است معادل مبلغ پرداخت شده به اضافه سود معادل شاخص هزینه‌های عمرانی دولت را در بودجه سال آینده از سرجمع بودجه مربوط به طرف عمومی کسر نموده و به منابع ورودی صندوق در آن سال اضافه نماید.

ماده ۲۳) تضمین سرمایه گذاری خارجی

متقاضی سرمایه گذاری خارجی که مجوز سرمایه گذاری خارجی، موضوع ماده ۶ قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی را دارا میباشند و در پروژه‌های مشارکت عمومی- خصوصی بعنوان طرف خصوصی انتخاب شده است، میتوانند با هماهنگی سازمان سرمایه گذاری کمکهای اقتصادی و فنی ایران، از خدمات تضمین و پوشش ریسکهای غیرتجاری موسسه تضمین سرمایه گذاری چندجانبه بانک جهانی (MIGA) و سایر موسسات بین المللی تضمین سرمایه گذاری چندجانبه از جمله شرکت اسلامی بیمه سرمایه گذاری و اعتبار صادراتی بانک توسعه اسلامی (ICIEC)، طبق شرایط، ضوابط موسسه‌های مزبور، بهره‌مند شوند.

ماده ۲۴) قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی

سرمایهگذاران خارجی همانند سرمایهگذاران داخلی از تمامی مزایای تضامین و حمایت‌های قانون برخوردار خواهند بود. سرمایهگذاران خارجی که علاقمند به استفاده از مزایا و حمایت‌های «قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۱» و اصلاحات بعدی آن هستند، لازم است مجوز سرمایه گذاری خارجی را پس از انجام تفاهات اولیه با طرف عمومی، از سازمان سرمایه گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران اخذ نمایند و این سازمان درخواست اینگونه پروژه‌ها را رسیدگی و صدور مجوز سرمایه گذاری را با اولویت انجام دهد.

ماده ۲۵) مؤسسات اعتبارسنجی غیردولتی

دولت مکلف است ترتیبی اتخاذ نماید که مؤسسات اعتبارسنجی غیردولتی، با هدف رتبه‌بندی و اعتبارسنجی طرف‌های عمومی، پروژه‌ها و توان مالی متقاضیان سرمایه گذاری، تشکیل گردد. آییننامه اجرایی این ماده ظرف مدت شش ماه به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان به تصویب هیأت وزیران میرسد.

فصل هشتم) حل اختلاف

ماده ۲۶) فرآیند حل اختلاف

رفع اختلاف بین طرفین در قراردادهای مشارکت به ترتیب زیر انجام میشود:

- ۱- از طریق مذاکره طرفین
- ۲- ارجاع به کارشناس یا کارشناسان منتخب طرفین
- ۳- حل و فصل اختلافات از طریق داوری توسط هیأت رسیدگی به اختلاف با رعایت اصل (۱۳۹) قانون اساسی و سایر مقررات موضوعه

تبصره ۱) در هر صورت، حل و فصل اختلاف محدود به موضوع اختلاف است و موجب توقف پروژه یا نفی سایر تعهدات قراردادی نمیشود.

تبصره ۲) در صورت عدم پیشبینی در قرارداد مشارکت و با توافق طرفین در حین یا بعد از قرارداد، طرفین میتوانند مراجع فوق‌الذکر را برای رسیدگی به اختلافات انتخاب نمایند.

تبصره ۳) در موارد سرمایه گذاری خارجی که بین دولت ایران و دولت متبوع سرمایهگذار موافقتنامه دوجانبه سرمایه گذاری وجود دارد، حل و فصل دعاوی با روش مورد توافق در موافقتنامه صورت میپذیرد.

ماده ۲۷) تشکیل دادگاه تخصصی

قوه قضائیه موظف است در هر حوزه قضائی با توجه به حجم مسائل حقوقی و اختلافات موضوع این قانون، شعبه یا شعبی در دادگاه‌ها و در صورت لزوم دادرها، با رعایت صلاحیت‌های قانونی برای رسیدگی اختصاص دهد. رسیدگی به دعاوی موضوع این قانون خارج از نوبت میباشد. قضات این شعب باید دوره‌های مصوب آموزشهای تخصصی را گذرانده باشند.

تبصره) شرایط قضات دادرها و دادگاه‌ها و همچنین دوره‌های آموزشی تخصصی به موجب آییننامه‌های است که ظرف سه ماه توسط وزارت دادگستری با همکاری سازمان تهیه و به تصویب رئیس قوه قضائیه میرسد.

ماده ۲۸) بیمه قرارداد مشارکت

قراردادهای مشارکت مشمول ماده ۳۸ قانون تأمین اجتماعی نبوده و بهجای پرداخت درصد مشخصی از مبلغ قرارداد بصورت علیالرأس به سازمان تأمین اجتماعی، پرداخت حق بیمه صرفاً بر اساس فهرست افراد بیمه شده میباشد. اعمال هرگونه روش دیگری غیر از روش مندرج در این ماده ممنوع است.

ماده ۲۹) مالیات قرارداد مشارکت

۱- درآمد ابرازی ناشی از قرارداد مشارکت برای طرف خصوصی از تاریخ شروع بهره‌برداری به مدت پنج سال و در مناطق کمتر توسعه یافته به مدت ده سال با نرخ صفر مشمول مالیات میباشد. همچنین به منظور تشویق سرمایه گذاری با قراردادهای مشارکتی علاوه بر دوره حمایت از طریق مالیات با نرخ صفر، سرمایه گذاری در مناطق کمتر توسعه یافته و سایر مناطق به شرح زیر مورد حمایت قرار میگیرد:

در مناطق کمتر توسعه یافته، مالیات سالهای بعد از دوره محاسبه مالیات با نرخ صفر مذکور در صدر این ماده تا زمانی که جمع درآمد مشمول مالیات واحد به دو برابر سرمایه ثبت و پرداخت شده برسد، با نرخ صفر محاسبه میشود و بعد از آن، مالیات متعلقه با نرخهای مقرر در ماده (۱۰۵) قانون مالیاتهای مستقیم محاسبه و دریافت میشود.

در سایر مناطق، پنجاه درصد مالیات سالهای بعد از دوره محاسبه مالیات مذکور در صدر این ماده با نرخ صفر و پنجاه درصد باقی مانده با نرخهای مقرر در ماده (۱۰۵) قانون مالیاتهای مستقیم محاسبه و دریافت میشود. این حکم تا زمانی که جمع درآمد مشمول مالیات واحد، معادل سرمایه ثبت و پرداخت شده شود، ادامه مییابد و بعد از آن، صد درصد مالیات متعلقه با نرخهای مقرر در ماده (۱۰۵) قانون مالیاتهای مستقیم محاسبه و دریافت میشود.

۲- طرف خصوصی که آورده نقدی برای تأمین مالی قرارداد مشارکت فراهم نمایند، معادل حداقل سود مورد انتظار عقود مشارکتی مصوب شورای پول و اعتبار از پرداخت مالیات بر درآمد معاف میشوند.

۳- کلیه پرداختهای طرف عمومی به طرف خصوصی، از شمول قانون مالیات بر ارزش افزوده خارج است.

ماده ۳۰) مشوقها

در راستای تسهیل و تسریع، طرف عمومی میتواند مجوزها و مشوقهای زیر را به طرف خصوصی یا شرکت پروژه ارائه نماید. این مشوقها تنها در صورتی برای طرف عمومی تعهدآور است که در مفاد قرارداد مشارکت پیشبینی شده و سازوکار آن مشخص باشد.

۱- حمایت از صادرات محصول

۲- پوشش ریسک نرخ ارز حسب مورد

۳- تعدیل نرخ خرید محصول براساس شاخصهای بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

۴- امکان فروش گواهی ظرفیت تولید در بازارهای مالی توسط طرف خصوصی

۵- ایجاد کاربریهای چندگانه و تأسیسات جانبی اقتصادی با حفظ کاربری اصلی پروژه مجاز است. در صورت از بین رفتن توجیه فنی و اقتصادی پروژه با کاربری مصوب، و ضرورت تغییر کاربری جهت ایجاد جذابیت برای سرمایه گذاری با رعایت سایر مقررات موضوعه، مجوز تغییر کاربری با درخواست طرف عمومی و تأیید سازمان امکانپذیر است.

۶- طرف عمومی میتواند با همکاری دستگاه مرکزی ذیربط برای جذاب نمودن پروژههای دیربازده و ورود سرمایه گذاران با توان مالی مناسب، پروژههای خود و واحدهای تابعه دستگاه مرکزی را بصورت ترکیبی در قالب یک بسته سرمایه گذاری برای ارائه به سرمایه گذاران در نظر بگیرد. دستگاه مرکزی فرآیند اجرایی این قبیل بستههای سرمایه گذاری را تعیین مینماید.

۷- در صورتی که مشوقهای دیگری متناسب با نیاز پروژه برای تسهیل مشارکت طرف خصوصی ضروری باشد، با پیشنهاد طرف عمومی و تأیید آن در بالاترین مقام اجرایی دستگاه مرکزی در چارچوب قوانین و مقررات مربوطه قابل استفاده است.

ماده (۳۱) تنظیم مقررات بخشی

با توجه به تفاوت روشهای مشارکت، الزامات مختلف ارزیابی متقاضیان سرمایه گذاری، نحوه نظارت بر کیفیت و ارزیابی خروجیها و ساختار اجرایی آنها، طراحی و اعمال مشوقهای مختلف و نحوه بازپرداخت مابه التفاوتهای قیمت توسط دولت در هر یک از حوزههای بخشی، به تفکیک دستورالعمل مشارکت توسط دستگاه مرکزی با همکاری سازمان ظرف مدت شش ماه از تصویب قانون تهیه شده و به تأیید شورای ملی و تصویب هیأت وزیران میرسد.

ماده (۳۲) تهاتر بدهیها

چنانچه پیمانکاران، مشاوران، تأمین کنندگان ماشین آلات و تجهیزات و تأمین کنندگان مالی و یا سایر اشخاص حقیقی یا حقوقی که دارای مطالبات تأیید شده از پروژه باشند و بر اساس طرح اولیه تجاری، پروژه مذکور بصورت خودگردان قابلیت مشارکت با طرف خصوصی را داشته باشد، طرف عمومی میتواند برای همان پروژه شخص مزبور را بعنوان طرف خصوصی انتخاب نموده، و مطالبات وی را بعنوان سرمایه گذاری اولیه در مدل مالی منظور نماید.

ماده (۳۳) بیمه مسئولیت طرف عمومی

دولت موظف است تمامی مسئولیت مدنی، محکومیت جزایی مالی، محکومیت به جبران ضرر و زیان ناشی از جرم و هر محکومیت قابل تقویم به جزای نقدی کلیه مسئولان و مجریان طرف عمومی در مشارکت عمومی - خصوصی را در قبال خطاهای غیر عمدی آنان، چه به عنوان مسئولیت جمعی و چه به عنوان مسئولیت انفرادی، به هزینه خود نزد یک یا چند شرکت از شرکتهای بیمه به نحوی بیمه نماید که کلیه هزینهها و خساراتی را که هر یک از مسئولان و مجریان تحت هر یک از عناوین مذکور ملزم به پرداخت آن میشوند، توسط بیمهگر پرداخت شود. آییننامه اجرایی این ماده ظرف شش ماه توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی با همکاری سازمان تهیه شده و به تصویب هیأت وزیران میرسد.

ماده (۳۴) انتقال مالکیت

۱- در پروژه‌هایی که مالکیت آن بصورت دائمی در اختیار طرف خصوصی باقی میماند، طرف خصوصی بعد از انعقاد قرارداد حق تغییر کاربری را خارج از چارچوب قرارداد ندارد و یا در صورتی که پروژه بر اساس شرایط تفاهم شده در قرارداد مشارکت اجرا نشود، پروژه به طرف عمومی اعاده میشود. سازمان ثبت اسناد و املاک کشور این شرایط را در زمان ارائه سند قطعی به نام طرف خصوصی منظور مینماید و شهرداریها و سایر مراجع ذیربط موظف به رعایت این شرایط میباشند.

۲- در پروژه‌هایی که طبق قرارداد، انتقال پروژه به طرف عمومی صورت میپذیرد، پروژه در زمان انتقال باید با کیفیت مناسب و به شکل قابل انتفاع منتقل گردد. طرف خصوصی مکلف است پروژه را پس از نوسازی و رفع هر گونه عیوب احتمالی بگونه‌ای به طرف عمومی انتقال دهد که حداقل به مدت معینی که در قرارداد مشارکت مشخص میشود، تحت تضمین و در شرایط مطلوب مورد بهره‌برداری قرار گیرد. تغییرات فناوری و اثرات آن در زمان انتقال باید متناسب با اجرای پروژه و در راستای این بند باشد.

ماده ۳۵) درآمد طرف عمومی از قرارداد مشارکت

کلیه درآمدهای طرف عمومی ناشی از قراردادهای مشارکت، پس از واریز به خزانه‌داری کل، به صندوق توسعه و ضمانت سرمایه گذاری منتقل شده و به منظور تحقق اهداف صندوق و بر اساس اساسنامه آن ظرف مدت سه ماه از واریز، در پروژه‌های مرتبط با همان طرف عمومی اختصاص مییابد و درآمدهای مربوط به طرف خصوصی از این موضوع مستثنی است.

تبصره) آستانها و شهرداری‌ها بعنوان طرف عمومی از شمول این ماده مستثنی هستند.

ماده ۳۶) استانداردها و روشهای حسابداری و حسابرسی ویژه

وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است ظرف شش ماه از زمان ابلاغ این قانون، استانداردها و روشهای حسابداری و حسابرسی ویژه‌ای را برای عملیات حسابداری و حسابرسی قرارداد مشارکت و شرکت پروژه تعیین و جهت اجرا ابلاغ نماید.

ماده ۳۷) نسخ مواد قانون و آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مورد نیاز

۱- از تاریخ تصویب و لازم‌الاجرا شدن این قانون، مادامی که اصلاح مواد و مقررات این قانون صریحاً و با ذکر نام این قانون و ماده مورد نظر در قوانین بعدی نسخ و یا قید نشود، معتبر خواهد بود.

۲- تمامی قوانین و مقررات لازم در مشارکت عمومی - خصوصی، در این قانون و آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های آن تصریح شده است. در زمان عقد قرارداد مشارکت، قوانین و مقررات وقت نافذ است.

۳- سازمان موظف است سایر آیین‌نامه‌های اجرایی و دستورالعمل‌های مورد نیاز را برای اجرای قانون با رعایت اصول آن تهیه و جهت تصویب به مراجع ذیربط ارائه نماید.

ماده ۳۸)

این قانون با ۳۸ ماده و ۱۴ تبصره در تاریخ ۹۹/۹/۹۹ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید.